

N3288-7

T116-J

Konfrontation nummer 7 påbörjas klockan 10.34.

Samma grupp som tidigare visas för

Lisbet Palme.

Ankn: N3288

Syftet med konfrontationen är att utreda huruvida någon i gruppen är identisk med någon som Lisbet Palme observerat i närheten utav statsministerparet omkring aktuellt datum.

Konfrontationsledare - K

Lisbet Palme - P

K. Du kommer nu att få se en grupp bestående av tio personer. Dom är numrerade från 1 till och med 10. Dom kommer att röra sig i rummet och komma fram till spegeln en i taget och visa sig. Och frågan är huruvida du i den här gruppen kan känna igen någon såsom varande en person som har rört sig i din och Olofs närhet dagarna omkring den 28:e eller den 28 februari?
Och då ska vi slå på den här.

P. Ja, storleksmässigt så är det då trean och fyran som är mest storleksmässigt-, om det är den där större varianten som dom tänker på.

K. Var hade du iakttagit den mannen?

P. Och den där är ju också stor, men den tycker jag inte stämmer i alla fall.

Nä, jag har ju nämnt att jag har sett två stycken. Men det är ju inte alls säkert att det är i nåt samband, det vet vi ju inte än.

K. Och det är på Västerlånggatan?

P. På Västerlånggatan-.

K. Ja.

P. -Som jag har sett ifrån fönstret.

K. Och det skulle storleksmässigt kunna stämma med trean och fyran, säger du?

P. Ja, för att dom var så påfallande mycket större än den som stod bredvid.

K. Jaha.

C

014-891120

P. Och det är klart den där ettan är ju rätt stor också, men den jag har iakttagit det har jag ju nämnt. Han hade alltså färgskalan beige, rött alltså.

K. Här?

P. Neej, klädsel.

K. KlädseIn, ja.

P. Jaa.

K. Håret om du tänker på det?

P. Han var blond uppfattade jag honom som.

K. Jaha.

P. -Den som jag har sett alltså.

Nu har ni ju tagit, tycker jag, väldigt mycket bara stora i den här gruppen. Dom är rätt stora allihopa?

K. Jaa.

P. Dom är ju större än du allihop?

K. Jaa, det är dom dom flesta.

P. Jaa.

K. Men det är beroende på att dom i stort sett alla som talar om det här, beskriver då längden till ungefär den här längden på människor.

P. Just det, men jag menar att jag har sett den ihop med en som är kortare-.

K. Jaa.

P. -Därför så har jag svårt att få relationsdelen belyst

K. Den här gruppen är nog-.

P. Dom är ju över genomsnittet.

K. -190 ungefär.

P. Ja, det är det jag menar-.

K. Huvuddelen av dom.

P. -Därför så blir relativiteten svår att bedöma i det här.

K. Det är ingen du kan säga utseendemässigt känna igen i vart fall?

P. Han hade ett grovt ansikte som jag kommer ihåg det, men jag kan inte mera-.

K. Nehej.

Kan det likna någon i den här gruppen?

P. Ja, det är mera att det finns väl några som är mer sannolika än andra, annars tycker jag inte att jag kan säga nåt bestämt.

- K. Utan det är mest beträffande längden du kan-?
- P. Jag fick en känsla av att han hade ett grovt utseende och var blond och stor då. Och hade den här färgskalan på kläderna i den beige-vinröda-.
- K. Hårlängd och sånt där, tänkte du på det?
- P. Alltså för mig var det här ju inte så att jag-.
- K. Här är en man som är väldigt kortklippt till exempel (ohörbart)?
- P. Det var han inte, tror jag.
- K. Det var han inte?
- P. Nää, det kan jag inte bedöma, men jag mera så där-. Ja, typ trean och fyran har ju mycket mera hår också och det är väl kanske därför jag väljer-.
- K. Jaa.
- P. -Det verkar ju inte så slätt i håret.
- K. Nehej.
- P. Men vid det tillfället som jag tänker på så var det alltså en påfallande stor gubbe så där och i den här åldern då som dom här trean och fyran är i.
- K. Som dom här, ja.
Trettiofemårsåldern någonting då?
- P. Ja, snarare fyrtio va-.
- K. Fyrtio, ja.
- P. Det är mera-, så upplever jag att den där-, nu är ju människor som sysslar med brott alltid slitnare än andra.
- K. Ja.
- P. Det är ju så i ansiktena.
- K. Det är ingen som du vid något annat tillfälle här i dagarna omkring den här händelsen kan referera till någon?
- Ska vi avbryta?
- P. Får jag se lite till.
Njaa-.
- Ja, jag ser dom en gång till.
- K. Det är ingen brådska.
- P. Det är synd om den där. Han ser så-, det är synd om han. Han ser så skum ut.
- K. Vilken då?
Nummer fyra här?
- P. Mm, jaa.

- P. Ja, den där är ju också storväxt nummer åtta.
- K. Nummer åtta, ja.
- P. På kroppsställningen så har jag svårt och bedöma det, därför att-, eftersom jag såg det uppifrån.
- K. Jaa.
- P. Jag tycker att det är väldigt knepigt.
Där ligger väl trean närmare till än fyran, kanske. Jag vet inte.
- K. På kroppsställningen?
- P. Fyran är lite hjulbent och det vet jag inte att jag-.
- K. Jaa.
- P. Men det kunde jag väl inte avgöra heller uppifrån.
- K. Benställningen, menar du eller-?
- P. Nä, jag menar det är ju ofta kroppsställningen man kan se på ett sånt avstånd.
- K. Jaa.
- P. Och även då iaktta färgskalor på kläder.
- K. Ja.
- P. Och dom väljer man ju väldigt personligt färgskalor på kläder.
- K. Jo, det har man hört Bengt Grive göra.
- P. Ja, men han gör det ju mera för att han måste göra det. Det handlar ju inte om att han vet vad han pratar om. Det är nåt annat.
Men jag menar att i psykologisk mening så väljer man-,
- K. Mm, ja.
- P. -Till exempel väljer du en brun tröja-, det är ju inte alla som väljer och sätta på sig brunt.
- K. Neej.
- P. Och en del skulle aldrig sätta på sig svarta byxor till exempel.
- K. Neej, det är nog riktigt.
- P. Om man tittar på kroppsställningarna så är det-, kan man ju säga att jag tror alltså av det skälet att man bedömde honom som snarare omkring fyrtio än yngre.
- K. Jaa.
- P. Män förändrar ju kroppsställning, det gör väl kvinnor också, men kroppstypen förändras ju och där kan man ju säga då att ettan och trean är ju lite äldre, tror jag av det här gänget.
- K. Jaa, så deras kroppsställning kan vara någonting liknande i varje fall?
- P. Mm.
- Ja, jag kan alltså inte säga att jag känner igen nån

- P. Direkt alltså, utan mera-.
- K. Du känner inte igen någon?
- P. -Uteslutning, så att den gången var det en stor figur.
- K. Jaha.
- P. Det här som jag då har berättat om.
- K. Ja.
Vissa av dom här personerna-.
- P. Mm.
- K. -Det finns då olika likheter med den här som du har observerat?
- P. Ja, det som jag har sagt.
- K. Ja.
Ja, är det någonting att tillägga nu utöver vad du har sagt, när du såg det här?
- P. Neeheej.
Man kan ju inte säga att-, en del kan ju låta håret växa mera, även mustascher kan man raka av. Man kan låta växa, har jag förstått.
- K. Javisst.
- P. Och det är likadant med håret. Det ger ju en väldig skillnad om man låter det växa ett par centimeter.
- K. Mm, det är riktigt.
- P. Det här med ljushårighet-, att dom har inte det som dom hade (ohörbart).
- K. Nej, man kan antingen låta det växa eller klippa av det-.
- P. Precis.
- K. -Och helt förändra utseende.....
- P. Precis.
- K. Eller färga det.
- K. Jaa.
- P. Ja, men alltså vad jag tror inte man gör. Man förändrar inte färgskalan på sina kläder lika lätt.
- K. Neej.
- P. Det tror jag man ska vara klar över.
- K. Det tror jag (ohörbart).
- P. Jag tror inte-, till och med så förändrar man ju inte färgskalan fast man borde göra det. Till exempel vid (ohörbart) fortfarande man passar i vissa färger som man hade när man var ung.

K. Mm.

P. Och därför så tror jag att den komponenten är mycket
än andra personlighetskomponenter.

K. Ja.

Det kan nog vara riktigt.

P. Det är riktigt.

K. Ja, tack då avslutar vi konfrontationen klockan 10.56.